

14.02
SINT-VALENTIJN
ANDERS

Sint-Valentijn
ANDERS-WANDELING

GETUIGENISSENBOEKJE

Beste wandelaar

Bij velen onder u staat 14 februari met stip in de agenda. Met Sint-Valentijn zetten we onze geliefde in de bloemetjes of sturen we een kaartje om onze liefde te verklaren. Die kleine gebaren maken het leven met elkaar de moeite waard.

Misschien nog meer dan andere jaren willen we op 14 februari 2021 de liefde vieren. Onze relaties staan ook zonder coronatijden onder druk. “Ik ben God dankbaar dat veel gezinnen, die zich als verre van volmaakt beschouwen, in liefde leven, hun eigen roeping verwezenlijken en voortgaan, ook al komen zij onderweg zo vaak ten val”, schrijft ook paus Franciscus in *Amoris Laetitia* (de vreugde van de liefde), zijn brief over gezinnen.

De paus is zich bewust van de moeilijke wateren waarin het huwelijksbootje zich kan bevinden. Hij beseft bovendien dat liefde veel gezichten kan hebben. Daar willen we in deze tijden bijzondere aandacht aan besteden. “Sint-Valentijn anders” roept op bewust stil te staan bij de liefde, ook bij de kwetsbaarheid van die liefde. Zo vanzelfsprekend is dat niet. In het bisdom Brugge bestaat er intussen al een kleine traditie om “Sint-Valentijn anders” te vieren. De inspiratie daarvoor kwam vanuit Frankrijk, waar *Saint-Valentin autrement* al langer bestaat. Dit jaar wil ook het bisdom Gent zich bij het initiatief aansluiten.

Onze twee bisdommen werkten een coronaproof wandeling uit die u met het eigen gezin in uw vertrouwde parochie kan doen. We gaan als het ware even op pelgrimstocht om te ontdekken hoe de liefde in ons leven een plaats krijgt. Zo wordt Sint-Valentijn een feestdag die de veelheid van de liefde viert. Bedankt om mee te doen.

Liefdevolle groet

+Lode Aerts, bisschop van Brugge

+Lode Van Hecke, bisschop van Gent

Sara

Als we zout toevoegen aan het deeg, krijgt het brood een andere smaak! Zo gaat het ook met de liefde, de rode draad in het leven van Sara, een jonge leerkracht Nederlands: als ze een beetje liefde toevoegt aan alles wat ze doet, wordt alles anders.

“Iets groots is de liefde als ze teruggaat naar haar bron en daar krachten opdoet om te blijven stromen.” Met dat citaat van Bernardus gaat ze op zoek naar haar eigen bron. Die vindt ze bij God, door de eucharistie en het gebed. Het is die liefde die ze graag wil doorgeven naar mensen rondom zich. Dat kan nog het best in kleine tekenjes: een glimlach, een schouderklop, een vriendelijk woord.

De mooiste eigenschap van de liefde is dat ze geeft om niets. Net zoals een moeder, die onverdiend en onvoorwaardelijk haar kind lief heeft, zó is Gods liefde ook: Hij heeft ons lief. Zomaar!

Die gratuite liefde doorgeven, dat is voor Sara een prachtige opdracht. Op die manier kan ze een kanaal zijn van Gods liefde.

Opdracht:

Wandel naar het volgende punt en denk ondertussen na over hoe jij zelf een kanaal van liefde kan zijn in de wereld. Hoe ben je nu al een kanaal van liefde? En hoe zou je dat kunnen zijn?

Johan en Claudine

Wij zijn Johan en Claudine. Eind 2019 trouwden we. Als huwelijksgeschenk gaf iemand ons een houten beeld met twee kraanvogels, grijze kroon-kraanvogels om precies te zijn. Die komen voor in Rwanda, het land waar Claudine vandaan komt. In de christelijke symboliek staan kraanvogels voor loyaliteit en waakzaamheid. Eens ze een paarband hebben gevormd, blijven ze levenslang bij elkaar. Ze zijn erg gefocust en alert. Dat komt ten goede aan hun jongen en de groep waarmee ze optrekken.

We willen erover waken dicht bij onszelf te zijn, dicht bij elkaar en dicht bij God. Anders gezegd: laat jezelf, elkaar en God niet los. Aandacht voor die drie dimensies van trouw vinden we belangrijk voor evenwicht in ons huwelijksleven. We proberen dat te vertalen in authenticiteit (jezelf zijn), verbondenheid (met elkaar) en gevoed worden (door God). Daarvoor is geduld en doorzetting nodig.

Als je met jezelf in de knoop zit of er zit een kink in de kabel tussen jou en je geliefde, en je krijgt het moeilijk verwoord of uitgesproken, geef dan je partner een signaal. Dit is wat wij afspraken: als één van ons het moeilijk heeft, ontsteekt hij of zij onze huwelijkskaars. Met dat gebaar maak je je nood aan licht of klaarheid, je behoefte aan warmte en geborgenheid of onuitgesproken zorgen en bekommernissen duidelijk. Als teken van verlangen naar toenadering. Als een bede tot God om jou woorden en kracht te geven om samen die knoop of lus te ontwarren.

Opdracht:

Hoe wil jij waakzaamheid in je relatie met de ander vorm geven en beleven?

Hilde en Frank

Hilde en Frank – 34 jaar getrouwd, vier kinderen – zijn elkaars beste vrienden, maar laten elkaar veel ruimte voor eigen projecten. Gezamenlijk engagement bij Broederlijk Delen deed hen beseffen dat ze een droom deelden: samen aan de slag gaan in het Zuiden (Zimbabwe, Indonesië, Kenia, Zuid-Afrika), eerst zonder en daarna met kinderen. Dat veronderstelt een open geest, om positief en constructief, over cultuurverschillen heen, samen te werken.

Hun Thaise adoptiezoon kwam als 2,5-jarige in het gezin. In het begin was dat soms moeizaam, soms problematisch – maar voor alle duidelijkheid: dat opvoedingstraject heeft niets met zijn adoptie te maken. Nu is er een warme en liefdevolle relatie met hun intussen 27-jarige zoon, een ferme, gelukkige kerel. Al die jaren hebben ze naar elkaar gezocht, zijn ze elkaar blijven steunen en hebben ze elkaar ruimte gegeven.

Het adoptielogo is een driehoek, doorweven met een hartje. De punten van de driehoek verwijzen naar het adoptiekind, de adoptieouders en de biologische ouders. Dat is een band – een driehoeksband – die nooit verloren gaat. De liefde – het hartje in het logo – verbindt die drie partijen.

Opdracht voor de kinderen:

Zoek natuurlijk materiaal waarmee je op de volgende halte het adoptielogo knutselt. Maak een foto een stuur die door naar de organisatoren van deze wandeling.

Opdracht voor de volwassenen:

Kan je een adoptiekind even graag zien als je eigen biologisch kind? Waarom wel? Waarom niet?

Magda

Ik ben Magda, 66 jaar en 15 jaar weduwe. Joost en ik waren 27 jaar gehuwd. We hadden een gelukkig huwelijk en kregen drie kinderen. Al is je 'geliefde' er niet meer, toch sterft de liefde niet. Ik ervaar de liefde nu in mijn kinderen, in mijn kleinkinderen, in andere mensen die ik op mijn weg ontmoet. We praten nog heel veel over 'papa'. Joost wordt zeker niet doodgezwegen.

We herdenken elk jaar zijn sterfdatum. We gaan dan eerst naar het graf en daarna trekken we de hele dag naar zee. Joost heeft heel zijn jeugd aan zee gewoond. Elk jaar schrijven we in grote letters zijn naam in het natte zand. Golven nemen zijn naam dan mee naar het oneindige.

Je wordt als weduwe vaak aanzien als een slachtoffer; als de sukkelaar die achterblijft, maar zo voel ik me helemaal niet. Het is wel zo dat ik me er hoe langer hoe meer op betrap dat verdriet me overvalt omdat Joost dit of dat niet meer heeft kunnen meemaken.

Soms zijn er obstakels om dankbaar en blij te zijn. Mijn geloof helpt me daarbij. God is liefde en volop aanwezig in de menselijke liefde. Sint-Valentijn is voor mij inderdaad anders. Ik kan het niet met z'n tweeën beleven zoals de meesten wel doen op die dag. Maar op 14 februari zit ik niet in een hoekje te treuren. Ik vier de liefde evenzeer; in gedachtenis aan Joost en in volle ontvankelijkheid van zoveel liefde die ik krijg van mensen rondom mij.

Opdracht:

Wie mis jij? Wie heb jij graag gezien?

Clara

Hallo, ik ben Clara en ik ben 9 jaar. Samen met mijn mama en papa, twee zussen en een broer woon ik in Kortrijk. Kom je binnen in mijn huis waar ik je rondleid naar de plekken waar ik liefde mag ervaren?

Eerst komen we aan in de muziekkamer. Ik speel cello en mijn zus Anna die helpt mij heel vaak, dat vind ik heel lief. Daarna gaan we naar de living, daar kijken we met z'n allen soms naar tv, daar maakt papa flauwe grapjes en dat vind ik heel tof.

Af en toe sta ik aan de afwas, hier help ik soms met mama. Als we elkaar helpen dan blijft het leuk in het gezin. We bevinden ons nu aan de keukentafel, hier maak ik mijn huiswerk. En als het niet lukt, dan heb ik altijd wel iemand die mij kan helpen. Op elkaar rekenen is heel fijn.

Na een drukke dag is het tijd om te gaan slapen, we zijn nu tot slot in mijn slaapkamer. En net voor het slapen gaan, leest papa een verhaaltje voor. Daar word ik rustig van.

Opdracht:

Hoe zijn jullie lief voor elkaar in jullie gezin?

Stijn en Ania

Stijn en Ania zijn tien jaar gehuwd en hebben twee kinderen: Yente (8 jaar) en Matis (9 jaar). Voor Ania betekent liefde dat je jezelf kan zijn bij mensen bij wie je je goed voelt, en dat je je kwetsbaar kan opstellen. Ze ervaart die liefde ook bij God.

Stijn verwijst naar het liefdesgebod "Heb je naaste lief als jezelf". Hij vindt het belangrijk mild te zijn voor zichzelf en zo mild te zijn voor een ander; met mildheid de eigen kwetsuren te behandelen en ook die van een ander. In die zin is liefde een gave en opgave: enerzijds een geschenk van God, maar anderzijds iets waarmee je aan de slag moeten gaan. Stijn en Ania geven dat ook aan hun kinderen door: ze laten hen voelen dat ze prachtige kinderen zijn en dat ze altijd op hun ouders mogen rekenen.

In hun gekozen symbool herken je de "ichthus", de vis die naar Christus verwijst. Het kruis roept bij hen de liefde van Jezus op. Het geheel is gefundeerd op de Bijbel, het Woord van God.

Opdracht:

Welke talenten kan jij inzetten om de liefde die jij kreeg te delen en te laten voelen aan een ander?

Pieter en Charlotte

Charlotte en Pieter zijn bijna 3 jaar getrouwd. Ze hebben al een dochtertje, Cecilia, van 2 jaar en zijn hoogzwanger van hun tweede kindje. In een zwangerschap staat de liefde centraal, vertelt Charlotte, met haar hand op haar bolle buik. Die liefde begint vaak heel klein maar eindigt groot.

Natuurlijk is er de liefde voor het kindje dat ze verwachten. Maar de liefde toont zich ook in het elkaar nodig hebben. Zo ervaart Charlotte in die laatste lastige weken dat ze Pieters hulp nodig heeft, omdat het alleen niet meer lukt. Liefde op zijn puurst beleven ze vlak na de bevalling. Er is de overweldigende liefde voor het pasgeboren kindje. Maar ook hier is het besef dat ze elkaar nodig hebben: ze hebben dat kindje samen gemaakt, ze zijn er samen doorgeraakt. Zonder elkaar was dat – letterlijk – niet gelukt.

Er is ook de Liefde, met een grote L, die hen verbindt. Beiden vinden het belangrijk God en de Kerk een plaats te geven in hun leven. Op zondagmorgen kiezen ze voor de eucharistie. 's Avonds, aan tafel, kunnen ze samen bidden en vergeving vragen. Pieter en Charlotte ervaren het als een grote genade dat ze, welke uitdagingen ze ook mogen tegenkomen, die altijd kunnen toevertrouwen aan iemand die groter is dan zij.

Opdracht:

In de liefde ben je altijd een beetje “in verwachting”. Je verwacht zoveel van elkaar: vergeving op het einde van de dag, je verwacht steun, je verwacht dat je alles kan delen met elkaar. Herken je dat? Hoe ga je om met de moeilijkheden daarrond?

Paul en Nicole

Ook na 56 jaar samen, waarvan 53 gehuwd, blijft liefde een werkwoord voor Nicole en Paul. Vanaf het begin hebben ze hun relatie ervaren als een driehoeksverhouding, met God als vanzelfsprekende derde en als grondslag.

Direct nadat ze afstudeerden, trouwden ze. Nicole en Paul gingen voor een groot gezin, maar omdat Paul zijn legerdienst moest vervullen, was de start niet evident in een klein eternieten huisje. Uiteindelijk keert “Gods voor-zienigheid” – zoals ze het zelf benoemen – alles ten goede. Beiden gingen in het onderwijs aan de slag en ze kregen zeven kinderen en twintig kleinkinderen. “Wat een genade”, zeggen ze daarover, dankbaar voor een leven in dienstbaarheid.

Toch blijven ze niet van tegenslagen gespaard. Hun kleinkind Julie en schoondochter Sylvie overlijden. Paul en Nicole vinden troost in hun geloof, ook al doet hen dat helemaal niet alles verstaan: “Geloven is je blijven toe- vertrouwen aan God”.

Nu iedereen is uitgevlogen blijft liefde een werkwoord voor het ouder wordende koppel. “We kunnen minder”, beseffen ze. “Maar het is een grote zegen samen ouder te mogen worden, blij met elkaar.”

Opdracht:

Bespreek met elkaar wat het logo bij dit getuigenis symboliseert.

